

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Soru-Cevap

Soru: Son zamanlarda Kuzey Mali'de askerî müdahale hakkındaki konuşmalar tırmanmakta olup 11.11.2012 pazar günü de Kuzey Mali'nin yeniden Mali devletine ilhak edilmesini tartışmak için Batı Afrika Ekonomik Topluluğu Liderleri (ECOWAS) bir araya gelmiş ve kararları ise kesin olmayan dalgalı kararlar olmuştur. Nitekim Mali'ye 3300 asker gönderilmesi kararı almışlardır. Ancak aynı zamanda siyasî uzlaşısı kapısının kapatılmamasını açıklamışlardır. Dahası diyalog kapısını açık bırakmışlardır... Bu ise Güvenlik Konseyinin bu gurup için 45 gün mühlet veren 15.10.2012 tarihindeki 2071 sayılı kararının ardından gerçekleşmiştir... İşte onun ve bunun arasında, Afrika'da sömürgeci etkisi olan büyük devletlerin tutumları tırmanmaya başlamıştır. Nitekim bunlardan en güçlü ve ısrarlı bir şekilde Fransa'nın, daha az ölçüde Amerika'nın ve önemsizye yakın bir şekilde de İngiltere'nin askerî müdahale tutumları olmuştur... Ancak dikkat çekici olan Cezayir'in bu hususta bir merkez olmasıdır. Zira bu devletlerin yetkilileri, buraya defalarca ziyarette bulunmuşlar ve heyetin biri gidip biri gelmiştir... Ancak o, hala askerî müdahaleye karşıdır.

Soru şudur: O halde Cezayir, kendisiyle bağlantılar olması bakımından özellikle Amerika ve Fransa olmak üzere neden bu devletler arasındaki bir rekabet istasyonu haline gelmiştir? Sonra neden İngiltere'nin sesi kısık görünmektedir? Dahası bu devletlerin tutumları ve Cezayir ile olan bağlantıları yoluyla hedefledikleri nedir?

Cevap:

Cevabı açıklamak için öncelikle aşağıdaki iki önemli meselenin gözden geçirilmesi gerekmektedir:

Birincisi: Cezayir'in siyasî vakıası...

İkincisi: Mali darbesi...

Cezayir'in siyasî vakıasına gelince:

Malumdur ki Houari Boumedienne döneminde Dışişleri Bakanı olan Devlet Başkanı Buteflika, İngilizlerle bağlantısı olan Boumedienne'nin yaklaşımı üzerinden yürümüş, ardından 1965 yılında, Amerikan yanlısı Ahmed Bin Bella'ya karşı liderlik ettiği askerî darbe yoluyla iktidara gelmiş ve yönetim, 1992 yılındaki darbeye ordu içerisinde Fransa'nın ajanları gelinceye kadar İngiliz ajanlarının idaresinde devam etmiştir. Bu ise İslamî Kurtuluş Cephesi (FIS)'in seçimleri kazanmasının ardında iktidara gelmesini engellemek için olmuştur... Sonra Şadli Bin Cedit'i istifa etmeye zorlamışlardır... Bunun ardından ülkedeki hakim güç ordu olmuş ancak o, işini yürütmekte başarısız olmuş ve iktidar zora girmiştir. Dolayısıyla Şadli'yi 1992 yılında istifa etmeye zorlamalarının ardından Muhammed Budiyaf'ı getirmişler ve ardından da öldürülmüştür. Onun ardından da Ali Fafi'yi getirmişler sonra onu da uzaklaştırmışlardır. Bunun ardından iktidarı, onların adamlarından biri olan Savunma Bakanı General el-Yemin Zerval'a teslim etmişler ancak onların darbe sonuçlarına çözüm getirmeye ve Cezayirli Müslümanlara karşı işlemiş oldukları korkunç katliamın ardından ülkedeki durumları sakinleştirmeye muktedir olamamışlardır... Nitekim 1999 yılında, onların cürümleri ve ülkeyi tahrip etmeleri hakkında hiçbir sorgulamada bulunmaması ve uyum, barış ve uzlaşmaya çağırarak yoluyla yaranın iltihabı üzerinde çalışması şartıyla Devlet Başkanı olması için Abdülaziz Buteflika ile anlaşmıştır... Hakeza o, 1999 yılından günümüze kadar Devlet Başkanı olmuştur. Buda 2004 sonra da 2009 seçimlerindeki zaferini ilan etmesinin ardından olmuştur. Ama Buteflika'nın, hala İngiltere ile sıkı bir ilişkisi bulunmaktadır. Nitekim kendisi, 2006 yılında İngiltere'yi ziyaret ederek bunu taçlandırmıştır ki böylece Cezayir Devlet Başkanı'nın ilk ziyareti İngiltere'ye olmuştur. Cezayir ordusu içerisinde etkili olan Fransız bir gurup olmakla birlikte bunlar, Buteflika'nın İngiltere ile olan ilişkisinin farkında oldukları gibi aynı şekilde Buteflika'nın, Fransız politikası ile uyum içerisinde olmadığını da farkındadırlar. Nitekim o,

Sarkozy döneminde Fransa'nın getirdiği Akdeniz Birliği Projesini reddetmiştir. Ayrıca 2008 yılında Sarkozy'nin Cezayir'i ziyaret edip Buteflika ile görüşmesi sırasında konuşulan anlaşma sözleşmelerini de uygulamaya koymamıştır... Tüm bunları fark etmelerine rağmen ancak onlar sessizliklerini korumaktalar. Çünkü bu gurubun liderlerinin, Cezayir'deki Müslüman halka karşı işlemiş oldukları cürüm dosyaları hala kapanmamıştır. Dolayısıyla Buteflika, kendisine karşı bir darbe yapmayı düşündükleri anda bunu onların yüzlerine patlatacaktır. Bundan dolayı onun politikalarına muhalefet etmemektedirler. Hele de o, kutsadıkları laikliğin ve cumhuriyetin korunması noktasında kendileriyle anlaşmışken.

Hakeza Cezayir Devlet Başkanı'nın genel siyaset çizgisi, daha sonra açıklanacak olan Mali konusunda İngiltere siyasetini takip etmektir.

Mali darbesine gelince:

22.03.2012'de meydana gelmiş olup bunun arkasında Amerika'nın olduğu gayet açıktır. Zira Amerika, Mali'de kendi nüfuzunu oluşturmaya çalışmaktadır. Nitekim başlangıçta terörle mücadele etmek ve isyancı guruplara karşı mücadele etmekle ilgili taktikleri öğretmek üzerine Malili kuvvetleri eğitmek için Mali ile anlaşmalar yapmıştır. Dolayısıyla subaylar seçmiş ve eğitmek için onları Amerika'ya göndermiştir. Zira el-Asr sitesi, 24.03.2012'de bilinen Amerikan kaynaklarından, ismini vermek istemeyen bir Amerikalı diplomatın basına şöyle bir açıklamada bulunduğunu aktarmıştır: *"Darbe komutanı Amadou "Ahmedo" Haya Sanogo, terörle mücadele için Amerika'da askerî eğitim alması amacıyla Amerikan Büyükelçiliği tarafından elit subayların arasından seçilmiştir."* Ve şöyle bir eklemede bulunmuştur: *"Sanogo, özel görevler için defalarca Amerika'ya yolculuk etmiştir..."*

Darbeden maksat, temel dayanağı olan Mali'den Fransız nüfuzunu ortadan kaldırmak ve ardından da onun yerine Amerikan nüfuzunu yerleştirmektir.

Nitekim bu meselenin cevabını, daha önce 24.03.2012 tarihli soru-cevapta ayrıntılı bir şekilde açıklamıştık.

Yukarıdaki iki hususun gözden geçirilmesinin ardından sorunun cevabına aşağıdaki şekilde cevap vermek mümkündür:

1- Askerî müdahale meselesinde **İngiltere'nin sesinin kısık olmasının** nedeni, esas sorunun Amerika ile Fransa arasında olmasıdır. Zira bu darbenin arkasında, Fransa'nın nüfuzunu bölgeden söküp atmak için Amerika vardır... Bundan dolayı adeti olduğu İngiltere, çatışmayla onları zayıflatmak için bu iki tarafı bu meseleyle meşgul etmek istemektedir. Böylece o, kazançlı çıkmış olacak yada en azından kaybetmiş olmayacaktır!

Yetkililerinin, Mali hakkında Cezayir'i ziyaretleri sırasındaki tutumlarına gelince: Askerî müdahale yönünde kaçamak bir tutum olmuş olsa da aynı zamanda askerî müdahalenin olmaması noktasında Cezayir'i desteklemektedir! Nitekim İngiltere'nin Cezayir Büyükelçisi Martin Roper, şöyle bir açıklamada bulunmuştur: *"Amerika, bu çok kritik aşamada Cezayir'in yanında yer almaktadır."* Ve şöyle demiştir: *"İngiltere, mümkün oldukça barışçıl çözümden yanadır."* [Cezayir el-Haber Gazetesi] Ayrıca Orta Doğu ve Kuzey Afrika İşlerinden Sorumlu İngiliz Bakan Alistair Burt, 23.06.2012'de Cezayir'i ziyaret etmiş, Mali'nin kuzeyindeki durumları incelemiş ve üç gün boyunca Cezayirli yetkililer ile olan ilişkileri güçlendirmiştir. *"Cezayirlinin tutumunun bedeli, Kuzey Mali'deki isyan sorununu sona erdirmeye dönük askerî müdahaleyi reddetmektir."* Nitekim İngiltere, Sahil bölgesindeki mevcut çatışmanın müzakereler yoluyla çözülmesini desteklediğini söylemiştir. [Cezayir es-salam el-Yevm Gazetesi / 24.06.2012] Dolayısıyla İngiltere, Buteflikalı Cezayir'in Kuzey Mali'deki askerî müdahaleye karışmasını istememektedir. Çünkü bu, bu ülkedeki nüfuzunu genişletmek için bir başlangıç olarak Cezayir'i etkilemek amacıyla Amerika'ya fırsatlar vermektedir. Dolayısıyla buda İngiltere'nin Cezayir ve Kuzey Afrika'daki nüfuzu pahasına olmaktadır.

İngiltere'nin bu tehlikeli tutumu, Buteflikalı Cezayir'in üzerine yansımıştır. Bundan dolayı Cezayir açıklamalarında, bir yandan müdahale istememekte, diğer yandan da onu isteyip siyasi bir çözümden bahsederken aynı şekilde Kuzey Mali'de terörle mücadeleden bahsetmektedir! Yani tutumda, bir belirsizlik bulunmaktadır. Zira o, müdahalenin özellikle Mali'de yaşayan Tuaregler

üzerinde kötü etkileri olacağını ve siyasi bir çözümün gerektiğini söylediği gibi aynı zamanda terörizme karşı askerî çözümün zaruri olduğunu söylemektedir! Ayrıca Cezayir Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Ammar Belani'ni yapmış olduğu açıklamada şöyle demiştir: *"Güç kullanımının, Mali'deki meşru talepleri olan Tuareg sakinleri arasındaki herhangi bir karışıklık ve belirsizlikten kaçınmak için sağgörülü olması ve ilk hedefin de bölgeyi tehdit eden tehlikenin kaynağı olmalarından dolayı terörist gurupların ve uyuşturucu tacirlerinin olması gerektiğini düşünmekteyiz."* [AFP / 30.10.2012] Bundan dolayı o, Amerika ile Fransa arasındaki çatışmanın alevli bir şekilde devam etmesi için İngiltere'nin yolu üzerindeki ipin ortasından sımsıkı tutunurken aynı zamanda da bundan uzak durmaktadır... Çünkü İngiltere şu anki mevcut siyasetinde, Amerika ile alenen çarpışmamayı takip etmekte ancak Amerika'yı başka araçlarla sıkıştırmaktadır. Aynı şekilde Cezayir, güçlü bir şekilde Kuzey Mali açısından olan görüşmelerde Fransa'nın karşısında durmaktadır. Hatta o, Fransa Cumhurbaşkanı'nın ziyaretini bile ertelemiştir. Ancak onun, Amerika'nın baskılarından dolayı ona karşı eğilimli olup cevap verdiği görülmektedir. Zira Fransa Cumhurbaşkanı'nın ziyaretini ertelediği bir sırada Amerikalı Bakan'ın ziyaretini erteleyememiştir! Görünen o ki Cezayir'in, Fransa'dan Cumhurbaşkanı François Hollande'nin ziyaretinin ertelenmesini talep etmesinin arkasında Amerika'yı hoşnut etmek vardır. Zira o, Fransa'ya karşı çok şiddetli bir tutum benimserken ancak birtakım olaylarda ortaya çıktığı gibi Amerika'ya kaşı olan açıklamalarında yumuşak olduğu görülmektedir.

2- Fransa'ya gelince; Mali darbesinin akabinde kendisine bir ölüm isabet etmiş ve onun yanında mevzu, hayati bir hale gelmiştir. Zira şayet Mali'deki nüfuzunu geri alamaz ise Afrika'daki nüfuzu da aşamalı olarak son bulacaktır. Bundan dolayı gerek uluslar arası askerî bir müdahale için gerekse Mali devletinin kendi havzasına geri dönmesi için ciddi ve aktif bir şekilde çalışmaktadır. Zira o, Güney Mali ile Quasi-devlet Kuzey Mali'deki yönetimde Amerika'nın kuyruklarının kalmasını istememektedir. Dolayısıyla sonra daha önce olduğu gibi Mali devletindeki nüfuzuna sahip olmak zorlaşmaktadır.

Bu nedenle Fransa, Kuzey Mali'de askerî bir müdahale için çabalamaktadır. Çünkü Mali'deki nüfuzu, 22.03.2012'de Amerikan yanlısı küçük subayların yapmış olduğu askeri darbenin akabinde büyük bir darbe almıştır. Dolayısıyla Fransa, şayet Mali ve kuzeyindeki duruma bir çözüm getiremez ise tüm bölgedeki bu nüfuzu çökmekle sonuçlanacaktır. Bundan dolayı Güvenlik Konseyi'nde, askerî müdahale ile ilgili kararların çıkması ve özellikle Cezayir olmak üzere bölge ülkeleriyle bağlantı kurmak için güçlü bir şekilde çalıştığını görmekteyiz...

Cezayir ile bağlantıları sırasındaki tutumuna gelince: nitekim o, ısrarla askerî müdahaleye teşvik etmektedir. Bununla birlikte Cezayir, buna cevap vermemektedir. Zira Cezayir el-Haber Gazetesi, 31.10.2012'de Fransız Le Canard Oonche Gazetesinden şunları aktarmıştır: *"Fransız Cumhurbaşkanı Hollande'nin Cezayir'e Kasım ve Aralık aylarında yapması planlanan ziyaretinin ertelenmesi, Cezayir Devlet Başkanı Buteflika'nın talebine binaen olmuştur."* Ve şundan bahsetmiştir: *"Fransa, Dışişleri Bakanı Laurent Fabius ile İçişleri Bakanı Manuel Valls'ın ziyaretleri gibi (Cezayir'e) dostluk sinyalleri göndermekte ve Elysee Sarayı'nın 17 Ekim 1961 olaylarına dönük kanlı doğasını tanımaktadır."* Yine *"Hollande'nin Danışman'ından, Kuzey Mali'ye egemen olan silahlı İslamî guruplar hakkında duyarsız kalmamak için Buteflika'yı ikna etmeyi umut ettiğini"* aktarmıştır. Tüm bunlara rağmen Cezayir bir yanıt vermemiştir... Hakeza Fransa'nın uyarı merkezi, nüfuzunu en kısa zamanda Mali'ye geri getirmektir. Bunun yolunun ise Kuzey Mali'yi işgal etmek ve ardından da Güneyine doğru hareket ederek bu "zaferi" istismar etmek için askerî müdahale olduğu görülmektedir. Bu yüzden Güney Mali'deki adamları, Fransa'nın ön hatları olarak harekete geçmişlerdir.

3- Amerika'ya gelince: Bunlara rağmen Güney Mali'deki adamlarını desteklemek için müdahaleyi istemektedir. Ancak o, müdahale hususunda acele etmemekte bilakis Mali sorunundan hareket ederek nüfuzu için Cezayir'i kazanmayı istemektedir. Zira böylece Afrika'da sözde terörizme karşı bir hareket noktası edinmesi olasıdır. Aynen Güney Asya'da Taliban'a karşı kendisi için bir hareket noktası edindiği Pakistan'da olduğu gibi. Bundan dolayı Mali bahanesiyle Cezayir'deki hareketlenmelerini iki katına çıkarmıştır. Ancak görüşmeler, diğer taraflara odaklanmaktadır!

Yani şu an Amerika, Kuzey Mali'ye askerî bir müdahaleye önem vermekten daha çok Afrika'ya hareket etmek için nüfuzunu Cezayir'e girdirmeye önem vermektedir. Nitekim bu müdahale kendi politikası kapsamında olsa bile ancak o bunu, nüfuzunu Cezayir'e girdirmek için yol kılmak istemektedir. Aynı zamanda da Amerika ciddi bir şekilde onaylamaya karar verdiğinde askerî müdahale noktasında Fransa'nın etkin bir rolü olmasını istememektedir.

Yetkililerinin, Cezayir ile olan bağlantılarına gelince; Görünürde Kuzey Mali'de araştırma yapmaktır. Hakikatte ise Cezayir ile bağlantı kurmayı araştırmaktır. Bu ise Cezayir'e olan en son ziyaretlerinin gözden geçirilmesiyle açıkça ortaya çıkacaktır. Zira Amerika Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, Cezayir'i ziyaret etmiş ve 29.10.2012'de Devlet Başkanı Abdulaziz Buteflika ile bir toplantı yapmıştır. Nitekim Amerika Dışişleri Bakanı Clinton, Cezayir Devlet Başkanı Abdulaziz Buteflika ile yaptığı görüşmenin sonunda şöyle bir açıklamada bulunmuştur: *"Gerçekten güçlü ikili ilişkilerimizi ele aldık ve Washington'un geçen hafta kucak açtığı stratejik bir diyalog için hemen mükemmel bir sempozyum icra edebileceğimize işaret ettik. Gerçekten bizim, özellikle Mali olmak üzere bölgenin durumu hakkında derin görüşmelerimiz olacaktır."* [AFP- Reuters / 30.10.2012] Nitekim o, Cezayir ile olan ikili ilişkilerden ve onunla stratejik diyalogtan bahsetmiştir... Sonra özellikle Mali olmak üzere bölge hususunda derin görüşmelerden bahsetmiştir. Dolayısıyla birinci derecede hedef, Mali'nin durumundan önce Cezayir olmaktadır. Nitekim Cezayir'in birinci derecede önemli olduğunu vurgulayan şey, Clinton'un yetkililer ile görüşmeleri sürdürmesi için arkasında yardımcısı Elizabeth Jones'ı bırakması olmuştur. Buda ortada, Amerika'nın bu ziyarette gerçekleştirebileceği işlerin olduğuna ve Bakanın yardımcısının bunları tamamlamak için çalıştığına delalet etmektedir. Nitekim Cezayir Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Ammar Belani, bununla ilgili olarak şöyle demiştir: *"Dışişleri Bakanı Murad Meddelsi ile Amerikan Dışişleri Bakanı Yardımcısı Anne Elizabeth Jones arasında gerçekleşen görüşmelerde, oturumun ilk bölümünde kaydedilen sonuçlar değerlendirildiğinde Amerika-Cezayir stratejik diyaloga ve birçok bölgesel meseleler çerçevesinde derin istişarelere izin vermektedir."* [Cezayir Haber Ajansları / 01.11.2012]

Sonra Amerika, şayet bu bölgeye bir müdahale kararı alırsa Fransa'ya herhangi bir ana rol vermeyi istemediği gibi oradaki askerî görevi gerçekleştirirken onun yardımlarını da istememektedir. Çünkü aslında o, Mali ve bölgedeki Fransız nüfuzunu ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Dolayısıyla şuan Amerika'nın birinci derecede önem verdiği şey Cezayir olup buraya nüfuzunu yerleştirmek ve Kuzey Mali meselesini gerek burada gerekse bölgede hareket etmek için bir bahane olarak göstermektir. Nitekim o, bu maksadı gerçekleştirmek için araçlar oluşturmaya çalışmakta olup bunların en bariz olanı, Pakistan, Afganistan, Irak ve Türkiye'de çalıştığı gibi Cezayir ile stratejik ortaklık oluşturmak için çalışmaktır. Bu nedenle onunla, güvenlik, askerî ve ekonomik işbirliği yoluyla ülkede nüfuzunu oluşturmaya dönük üslubundan ibaret olan bu ortaklığı oluşturmaya hedefleyen görüşmeler gerçekleştirmektedir.

4- Cezayir halkının çoğu, ülkelerinin Amerika tarafından hedef alındığının farkındadır. Nitekim Cezayir el-Haber Gazetesi, 29.10.2012'de başkentin 2000 km güneyindeki Tamanrasset'de bulunan Tuareg Kabilelerinin büyük seçkinlerinin, "çölde askerî üsler kurmaya dönük bir girişim olduğunu" dikkate alarak kuzeydeki askerî müdahaleyi reddettiğini aktarmıştır. Yine bu gazete, el-Ahkar bölgesindeki bir milletvekilinin şöyle dediğini aktarmıştır: *"Amerika ile Fransa'nın askerî müdahale ile istedikleri, birçok sorunlar oluşturmak olup bizler de el-Ahkar bölgesinin seçkinleri olarak Cezayir'in yabancı müdahaleye karşı tutumunda kararlı olmasını istemekteyiz."* Aynı şekilde Türkiye Anadolu Ajansı, 31.10.2012'de daha önce Ulaştırma Bakanı görevinde çalışan ve hükümetin sözcüsü olan Abdulaziz Ruhabî'nin, şöyle dediğini aktarmıştır: *"Amerikalılar, Cezayir'den Taliban Hareketi'ne ve Afgan topraklarındaki el-Kaide'ye karşı uluslararası savaşta Pakistan'ın rolüne benzer bir rol oynamasını istemektedirler."* Ayrıca *"Cezayir'in, ondan haberleşme yardımı yapmasını veya uçuşların kolaylaştırılmasını talep edeceğini"* açıklamıştır...

Tüm ona ve buna rağmen Cezayir'in, İngiltere'nin yaptığı gibi uyumluluk babından Amerikan bağlantılarına karşı açıkça esnek ve yumuşak olduğu görünmektedir ve şüphesiz Amerika da bunun farkındadır. Ancak görünüme bakılırsa onun ortaklık için, dolayısıyla nüfuz etmek için ilk adımı uyumdur. Aynı şekilde ekonomik ayartmaları veya terör korkusunu veya diğer baskı

araçlarını da kullanmaktadır...! Tüm bunlara rağmen bu uyum, birçok Amerikan yetkililerinin son aylarda Cezayir'i ziyaretlerinin boyutunda gayet açıktır. Nitekim Cezayir Dışişleri Bakanı Murad Meddelsi, geçen Eylül ayında Washington'u ziyareti sırasında, Amerikan-Cezayir ilişkilerindeki gelişmelere ve bölgedeki gerilime odaklanılması hakkında aralarındaki istişarelere övgüler yağdırmış ve şöyle demiştir: *"Sahil ülkeleri ile ortak ülkeler arasında bir uyum ve ortaklık vardır ki bunlardan biri de bilişim, teknolojik ve teçhizat sistemleri yoluyla terörle mücadele etmek için uygun şartları sağlayan Amerika'dır."* Dolayısıyla Amerika'nın, 2011 yılı itibarıyla 17 milyar dolar tutarında olmak üzere Cezayir için ilk ticari müşteri olması itibarıyla Cezayir ile Washington arasında askerî ve ekonomik işbirliği düzeyinde gelişen ilişkilere dikkat çekmiştir. [Cezayir Haber Ajansları / 01.11.2012] Ayrıca bu ajans, iki ülke arasındaki stratejik diyaloga dönük ikinci toplantının gelecek yıl Cezayir'de gerçekleşeceğinden bahsetmiştir.

Bu, 28.10.2012'de Cezayir Dışişlerinin Clinton'un ziyaretinden bir gün önce yayınlamış olduğu açıklamadan daha fazlasını belirtmektedir. Zira şöyle demiştir: *"Clinton'un ziyareti, bu ekim ayının 19'unda Washington'da düzenlenen ve iki ülke arasındaki siyasî istişareye önemli bir destek veren Cezayir-Amerikan stratejik diyaloga dönük ilk oturum bağlamında düşünülmelidir."* Ve şöyle bir açıklama eklenmiştir: *"Görüşmeler, iki ülke arasındaki ekonomik ve güvenlik ortaklığının güçlendirilmesi ve bölgesel ve uluslar arası düzeydeki meseleler çerçevesinde dönecektir."* [ABD UPI Ajansı / 28.10.2012]

5- Hilafet Devleti'nin yokluğundan dolayı Cezayir, Mali ve diğerleri de dahil İslam ülkelerinin, büyük devletler arasındaki çatışma mahalli olması bizleri incitmektedir. Zira bu büyük devletler, sömürgeci kafir devletler olup İslam ülkeleri üzerindeki nüfuzlarını genişletmek, onların servetlerini yağmalamak, hayatlarında yeniden dinlerini hakim kılmalarını ve dinlerinden kaynaklanan ve **Hilafet Devleti'**yle somutlaşan bir sitemin kurulmasını önlemek için İslam ülkeleri üzerinde çatışmaktadırlar...

İslamî halklar, herhangi bir yabancı müdahaleyi reddetmektedirler. Ancak ülkelerindeki mevcut rejimler, bu müdahaleden hoşnutturlar. Zira bu rejimler, yabancı müdahaleyi kabul etmek için hazırlanmaktadırlar. Dahası onlar, sömürgeci kafir devletlerin taraftarıdır. Çünkü bunlar, anayasaları ve sistemleriyle Batı'ya itaat etme esası üzerine kurulmuşlar ve yöneticileri de bu esası yürütmeleri için iktidara getirilmişlerdir. Nitekim onların, bu devletlere taraf ve tabi olmak için hazırlık yaptıkları cereyan etmektedir. Dolayısıyla İslam ülkeleri, bu devletler arasındaki çatışma sahası olarak kalmaya devam ettiği sürece rejimlerden, anayasalarından, yöneticilerinden ve mevcut yönetimin akliyyetinden kurtulmak gerçekleşmeyecektir. Bugünkü Cezayir'in Osmanlılar döneminde **İslamî Hilafet'**in vilayetlerinden bir vilayet olduğu ve Amerika'nın da her ne zaman bu İslamî vilayetin sularından geçse ona vergiler ödediği bilinmektedir. Bunun yanı sıra Amerikan arşivlerinde şöyle geçmektedir: *"Amerika, başkanı ve kurucusu olan bizzat George Washington adına Cezayir Valisi Hasan Paşa ile 05.09.1795 tarihinde Amerika'nın, Amerikan gemilerinin Cezayir vilayetinin sularından geçmesi karşılığında yıllık olarak 12 bin altın lira ödemeyi taahhüt ettiği ve 11. 10. 1793 yılında 11 Amerikan gemisinin ilk kez geçtiği bir sırada Hilafet Devleti'ne bağlı deniz kuvvetlerinin esir aldığı Amerikan esirlerin serbest bırakılması karşılığında 642 bin lira altını derhal ödediği bir anlaşma imzalamıştır..."* Hakeza Amerika, Cezayir'e **Hilafet Devleti'**ne bağlı bir vilayet olarak bakmaktaydı. Zira o vakit Amerika, Cezayir'in kendisine öfkelenmesinden korkmaktaydı. Cezayir'de kendisinin bir nüfuza sahip olduğunu düşünmesi ise cabası...!

Allahu Subhânehu'ya ve Resulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'e iman eden bütün Müslümanların vacibi, ümmete izzetini ve nusretini geri iade edecek olmasının yanı sıra öncesinden ve sonrasında Rabbisinin razı olacağı Hilafet'i kurmak için çalışmalarıdır. Zira o, insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmettir... Bu ümmetin izzetinin kaynağı ve nusretinin yolu işte budur.

"Allah, kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah, Kavî ve Azîzdur." [Hac 40]

H. 27 Zilhicce 1433

M. 12 Kasım 2012